

Velký Kriváň 1708,7m.n.m.

Malá Fatra, pohoří, které zná snad každý z nás. Krásná příroda, hřebenová trasa vedoucí přes všechny vrcholy Malé Fatry končící skalistými Rozsutci, které dávají Malé Fatře své kouzlo. My se rozhodli navštívit nejvyšší vrchol tohoto pohoří a tím se stal Velký Kriváň (1708,7m.n.m.) Je sobota ráno dne 20.10.2003. Scházíme se v 5 hodin, abychom mohli v klidu vyrazit autem směr Slovenská republika, konkrétně Terchová a mohli vyrazit na celodenní pochod okolo sedmé hodiny. Povedlo se. Rozhodli jsme se vyrazit z místa, kde se rozprostírají kopce pro sjezdové lyžování – Starý dvor. Výstup se měl konat po modré značce přes „Sedlo Príslop (916mn.m.) – Baraniarky (1269,7m.n.m.)– Malé sedlo (1176 m.n.m.) – Velké sedlo (1264 m.n.m.) – Kravarske (1380,6 m.n.m.) – Sedlo pod Kravarskym (1230 m.n.m.)“. Již podle výškových kót lze poznat, že cesta k vrcholu vede přes tzv. „houpačky“ nahoru a dolů. Nicméně počasí nám přálo, šlo vidět do okolí, Malý a Velký Rozsutec, náš cíl „Velký Kriváň apod...). Zatím nikoho nepotkáváme. Dostáváme se až pod úroveň „Sedla Bublén“, přes které však vede červená (hřebenová) turistická značka. Modrá v tu chvíli vede souběžně s červenou. Rozhodli jsme se tedy napojit rovnou na červenou, chvíli jsme tedy šli bez značení. Vystoupaním na hřeben celé Fatry se nám byl odměnou pohled na západní část Malé Fatry vč. Malého Kriváně. Zde potkáváme již nějaké turisty, kteří mají namířeno stejnou cestou – na vrchol. Rozcestník nám sděluje, že nejvyšší bod pohoří lze zdolat průměrnou chůzí za 30 minut. Výhodou je, že máme hezké počasí, víme, tedy co nás ještě čeká. Cesta ubíhala a my něco po 12 hodině stáli na vrcholu. Krásný to pohled. Kochali jsme se pohledy na veškeré vrcholy Malé Fatry. Stoh, již zmiňované Rozsutce, Chleb, Malý Kriváň....prostě nádhera. Dali jsme si tedy delší pauzu na svačinu a pomalu se vydali cestou k lanovce dolů. Sestup dolů (my se vydali podél lanové dráhy, tedy po zelené značce) byl snad nejobtížnější. Prudké klesání namáhá nejen kolena...Nicméně vše jednou končí a my se ocitli kolem 15 hodiny opět na našem startovním místě. Dali jsme si tedy nějaké to zasloužené občerstvení a plní zážitků z krásného pohledu na „celou“ Malou Fatru se vrátili zpět k nám, do naší matičky země. Závěrem bych zhodnotil tento výstup jako velmi zajímavý co se výškového převýšení týče, částečně také obtížný. Ale který vrchol nestojí za to propocené tričko? Horám zdar...:o)